Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26264
Copyright: Admont, Benediktinerstift

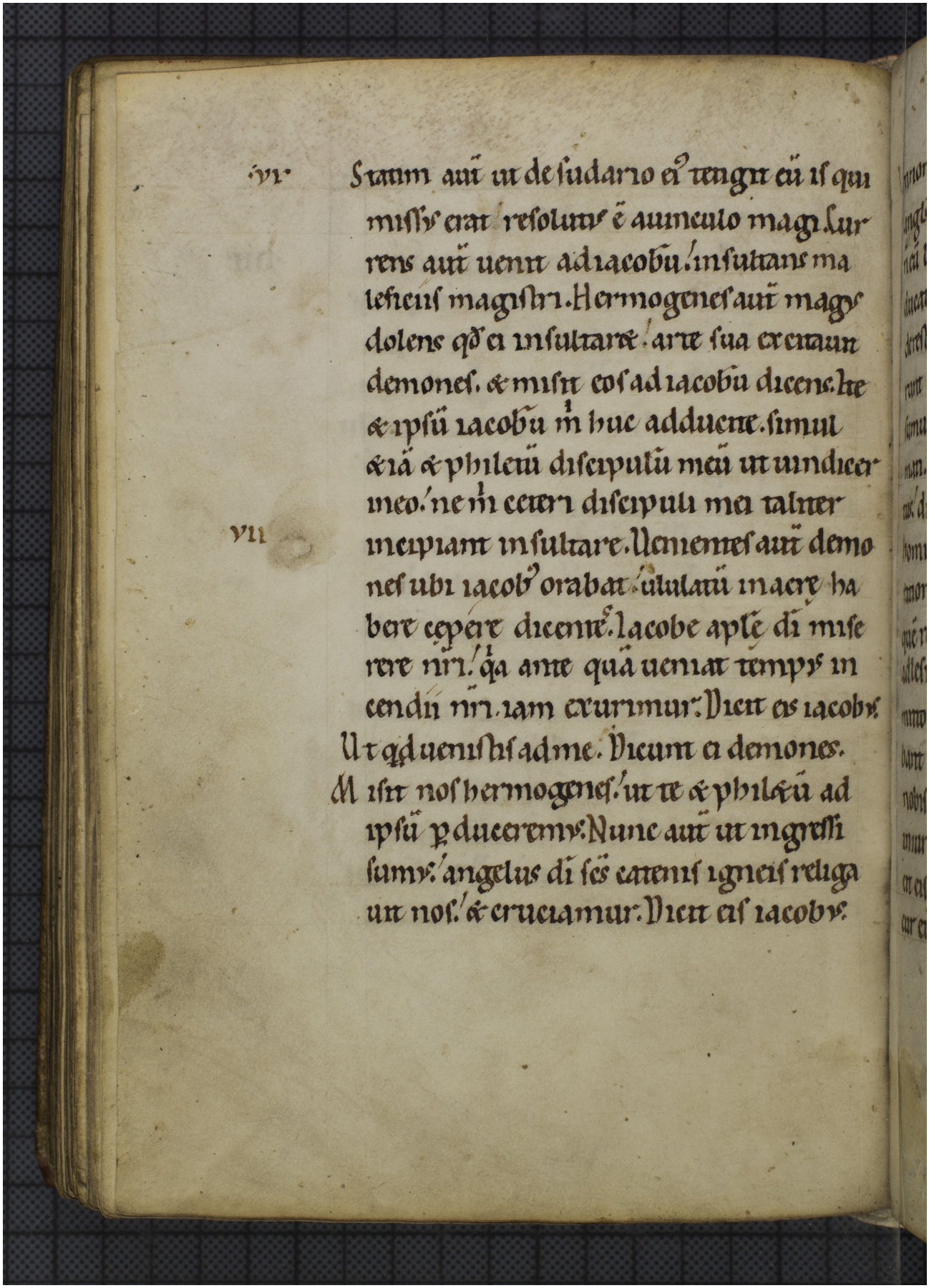

vi Statim autem ut de sudario eius tetigit eum is qui
missus erat resolutus e auunculo magi. Cur
rens autem uenit ad iacobum. insultans ma
leficus magistri. Hermogenes autem magus
dolens quod ei insultare arte sua excitaun
demones. & misit eos ad iacobum dicens. Ite
& ipsum iacobum mihi huc adducite. simul
& iam & philetum discipulum meum ut uindicet
meo. ne mihi ceteri discipuli mei talter
vii incipiant insultare. Uenientes autem demo
nes ubi iacobus orabat. ululatum iracre ha
bere cepere dicentes. Iacobe apl̃e di mise
rere nri. qa ante quam veniat tempus in
cendii nri. iam exurimur. Dicit eis iacobus.
Ut qd uenistis ad me. Dicunt ei demones.
Misit nos hermogenes. ut te & philetum ad
ipsum p̃ducerem⁹. Nunc autem ut ingressi
sumus. angelus di ses catenis igneis religa
uit nos. & cruciamur. Dicit eis iacobus.